

בש"פ 3757/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3757/21

כבד השופט ע' גروسקובף

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נגד

פלוני

המשיב:

בקשה (שלישית) להארכת מעצר מעבר לתשעה
חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:
(02.06.21)

עו"ד נגה בן סידי

בשם המבקשת:

עו"ד יורם שפטל

בשם המשיב:

החלטה

1. לפני בקשה שלישית להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. כתוב האישום שהוגש נגד המשיב ביום 16.3.2020 מיחס לו עבירות של רצח וחבלה בכונה חממיתה לפי

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

סעיפים 300(א) ו-329(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. כעולה מכתב האישום, בין המשפט למנהו הtgtלע סכטן אשר נסיבותו אין ידועות, אשר בשלו גמר המשפט לבבו לפגוע במנוח. לפי הנטען, בצהרי יום 10.2.2020, נסע המשפט ברכבו בקרבת אזור מגורי באשדוד, אז הבחן במנוח כשהוא נסע על אופניו והחל לעקב אחריו בכונה לפגוע בו. בשלב זה, המשפט האיז את נסיעתו, פגע במנוח בכונת מכוון ועלה על גוףו באמצעות רכבו בעודו שרווע על הכביש. אז, נסע המשפט אחורהנית, יצא מרכבו וركן לכיוונו של המנוח, ובמאבק שהתרפתח בין השניהם, ذكر אותו שלוש דקירות בכוננה להמיתו, ונמלט במהרה מהמקום כשהוא מותיר את המנוח שותתدم על הכביש.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של המשפט עד תום ההליכים המתנהלים נגדו. במסגרת תסוקיר מעצר אשר הוגש עבנינו של המשפט ביום 19.8.2020, העריך שירות המבחן כי קיימס סיכוי להישנות התנהגות אלימה בעתיד, ולא בא בהמלצתה על שחרורו של המשפט מעצרו. ביום 26.8.2020 הורה בית המשפט על מעצרו של המשפט עד תום ההליכים המשפטיים, וערר שהגיש המשפט על החלטה זו לערקאתנו נדחה בהחלטת השופט דוד מינץ(בש"פ 6304/20 תומר אלפסי נ' מדינת ישראל(2020.16.9.2020)). בבקשת המדינה להארכת מעצרו של המשפט לפי סעיף 62 לחוק המעצרים התקבלו, בהסתמת המשפט, בהחלטות בית משפט זה מימי 17.11.2020 ו-21.2.2021 (בש"פ 7960 ו-בש"פ 1200/21, בהתאמה). אשר לקצב ניהול ההליכים, בנובמבר אשתקד החלה פרשת התביעה, כאשר עד כה התקיימו חמישה דינמי הוכחות, ולעת ההז קוּבע מועד דין נוסף לחודש הקרוב.

4. בבקשתה לפני, טעונה המדינה כי אין מנוס מהארכת מעצרו של המשפט מאחריו סORG ובריח בהתחשב במסוכנות הנשקפת ממנו, הנלמדת הן ממאות העבירות המיויחסות לו, המkimות חזקת מסוכנות סטוטורית אשר לא עלה בידי המשפט לסתור; הן מנסיבות ביצוען של העבירות; והן מהתרשםו השילילת של שירות המבחן עבנינו. כן נתען כי התנהלותו של המשפט, אשר ברוח מזרת האירוע, מלמדת על חשש לשיבוש הילכי משפט ולהימלטות מן הדין. אשר לקצב התקדמות המשפט, טעונה המדינה כי העיכובים שהיו עד כה נבעו בעיקרים מהצורך בהסדרת יצוגו של המשפט, בנסיבות דחיה שהגיש בא-כוחו ואילו צי החירום בעקבות מגפת הקורונה. לטענתה, נכון לעת ההז, נותר לקיימס דין אחד נוספת ואחרון לסיום פרשת התביעה, כך שבתקופת המעצר שנותרה עד המשפט להתקדם התקדמות משמעותית.

5. במהלך הדיון שהתקיימים לפני, ממקד בא-כוח המשפט את טיעונו בקצב ניהול העריך, אשר לטענותו רחוק מלהסתיים. לשיטתו, לנוכח חלוף הזמן מאז שנעצר המשפט לראשונה, והפגיעה הקשה בזכותו עקב קר, אין להתייר הארץ מעצר נוספת יש להעיבו למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

דין והכרעה

6. לאחר שעינתי בבקשת הארץ מעצר על נספחיה, ושמיתי את טיעוני הצדדים בעל-פה, הגיעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשתה להתקבל.

7. בוואו של בית המשפט לדון בבקשת הארץ מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לאZN בין זכותו של

הנאשם לחירות, לבין האינטרסים של שמירה על ביטחון הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקל, בין היתר, את חומרת העבירות המוחסנות לנאים; רמת המסתכנות הנש��פת ממנה לביטחון הציבור; משך שהותו של הנאשם במעצר; קצב ניהול ההליך העיקרי; והחשש לשיבוש הליכי משפט ולהימלטות הנאשם מן הדיון (ראו: בש"פ 4064/20 מדינת ישראל נ' חשאש, פסקה 13 (30.6.2020); בש"פ 8093/20 מדינת ישראל נ' רוחן, פסקה 15 (21.1.2020); בש"פ 6881/20 מדינת ישראל נ' הררי, פסקה 2 (20.1.2020)).

8. כפי שנפסק לא אחת, בשל עצמת המסתכנות הגלומה בעבירת הרצח, והחשש מפני הימלטות מן הדיון עקב מאסר העולם שבצדקה, נקודת המוצא ביחס לעבירה זו היא מאסר אחורי סורג ובריח, כאשר שחררו לחולופת מעצר יתאפשר במרקם נדרים ויצואי דופן (ראו, מבין רבים: בש"פ 2650/20 מדינת ישראל נ' נחום, פסקה 12 (1.5.2019); בש"פ 4599/20 מדינת ישראל נ' וטד, פסקה 7 (20.6.2018)). בעניינו, המסתכנות הנש��פת מהמשיב מצויה ברף גבוהה ביותר. לצד חומרת העבירות בהן מואשם, נסיבות ביצוען מלמדות אף הן כי נש��פת ממנה מסכנות של ממש. עיין בכתב האישום מעלה התנהלות אכזרית אך מחושבת, במסגרתה فعل המשיב בכוננה להמית את המנוח או לפגוע בו פגעה של ממש. לפי הנטען, בפגיעה הראשונית במנוח לא היה די למשיב, והוא ירד מרכבו לאחר הדרישה, ذكر אותו והביא למותו. אף התスクיר שהוגש בעניינו של המשיב, המעליה כי קיים סיכוי להישנות התנהגות אלימה בעtid, כי המשיב אינו מכיר במצוותו וכי הוא מנהל קשרים שלוים בסביבת מגוריו, מלמד על המסתכנות הנש��פת ממנה, ותומך במסקנה לפיה לא ניתן לשחררו בעת זהו לחולופת מעצר.

9. אכן, במקרה הנדון, המשיב מצוי במעצר אחורי סורג ובריח מזה תקופה זמן לא מבוטלת של מעל לשנה. במהלך הדיון שהתקיים לפני, המדינה לא חקרה על כך שמצב זה אינו משבע רצון, תוך שציינה כי תעמוד על כך שייקבעו מועד דין נוספים בהקדם האפשרי, וחזקה עליה כי כך תעשה.

10. בא-כח המשיב הדגיש בטיעונו כי עוד לפני חקיקתו של חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו יჩסה ההחלטה חשיבות לעמידה קפדיות בלוחות הזמינים שנקבעו בחוק סדר הדין הפלילי לניהול ההליך הפלילי, ואף הגיע כעשרה פסקי דין, מרביתם משנות השבעים של המאה הקודמת, במסגרתם הורה בית משפט זה על שחרור עצורים בעבירות חמורות審判事務庭 התירכם מעבר למתחייב (כך, למשל: בש"נ 108/70 עמיאל נ' מדינת ישראל, פ"ד כד(2) 113 (1970) (השופט, כתאוrho אז, ח'ים כהן ז"ל); בש"נ 113/72 סביוו נ' מדינת ישראל (12.7.1972) ("מ"מ הנשייא, כתאוrho אז, יואל זוסמן ז"ל); בש"נ 174/77 אבו קשיך נ' מדינת ישראל (12.8.1977) (השופט משה עצוני ז"ל); בש"נ 553/88 מדינת ישראל נ' אדרי (14.9.1988) (השופט יעקב מלץ ז"ל); ועוד). אם כך, טוען הסגנור המלומד, לפני חקיקת חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו – כיום, כשחרורו האדם הפכה לזכות יסוד המוגנת במפורש בחוק היסוד, מקל וחומר. אכן, דבריהם פג'רונות. ואולם, עיון בפסקה שהוגשה אינם מלמד כי סטינו מדרכי קודמוני החכמים. גם בפסקה העדכנית התארוכות המשפט היא שיקול העשוי להצדיק שחרור נאים ממעצר אחורי סורג ובריח, ואף ניתן להציבו בנקל על דוגמאות מהשנים האחרונות בהן הורה בית משפט זה על שחרור לחולופת מעצר בשל התmeshכות ההליכים, וזאת אף כשמדבר בעבירות חמורות. ואולם, אז כהיום, כל מקרה נבחן לנטיותיו, בהתאם למכלול השיקולים הרלוונטיים. כלל גורף, כאמור, התmeshכות ההליך, כשלעצמה, מצדיקה התעלומות משיקולים חשובים כדוגמת מסוכנות לשלום הציבור וחשש לשיבוש הליכי משפט אינם מקובל כיום, ולא היה מוכר גם בעבר. ולראיה, בכל הפסקה הרבה שהגיש הסגנור, לא מצאתו ולן מקרה אחד העוסק במקרה חמור כדוגמת זה בו עסוקין.

11. לאור האמור, מואר בזאת מעצרו של המשיב בהתאם לסעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי בתשעים ימים נוספים החל מיום ב' 12.6.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח-20-03-33007 בבית המשפט המחוזי בבא-שבע, לפי

ניתנה היום, כ"ח בסיוון התשפ"א (8.6.2021).

שפט
